

Arrest

nr. 91 340 van 12 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 juli 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOLVOET, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 22 februari 2011 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 21 februari 2011 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 31 januari 2012 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 80 511 van 27 april 2012 weigerde ook de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 19 juli 2012 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 27 juli 2012 de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten [N. O.]
[...]
en van nationaliteit te zijn : Afghanistan
die een asielaanvraag heeft ingediend op 19/07/2012 (2)*

Overwegende dat de betrokkene op 22 februari 2011 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 13 april 2011 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 1 februari 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 27 april 2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij nog dreigbrieven heeft van de Taliban maar hierbij moet opgemerkt worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag melding maakte van dreigbrieven van de Taliban, dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene desondanks definitief negatief werd afgesloten door de Belgische asielinstanties, Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij nog brieven van de dorpsoudsten en brieven van het districtshuis en provinciehuis heeft die volgens hem zijn problemen bevestigen waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dergelijke documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat ze terugslaan op de redenen die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene een brief van de Taliban aan zijn vader naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat op dit document geen datum wordt vermeld, dat de betrokkene tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag inging op de moord op zijn vader, dat de betrokkene dit document dan ook reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een brief naar voren brengt die hij schreef aan de provincie na de dood van zijn vader voor een aanvraag van een pensioen waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene een dergelijke brief reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een brief dd. 31/08/2010 van het Agriteam Canada aan zijn vader naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze brief reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene elf foto's van een persoon en meerdere personen naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een persoon of een aantal personen zonder aanduiding van wie erop zou staan of waar of wanneer ze genomen zouden zijn. Overwegende dat de betrokkene een enveloppe naar voren brengt waarin de documenten verstuurd zouden zijn waarbij opgemerkt moet worden dat een enveloppe enkel is wat ze is, een bewijs dat iets werd verstuurd zonder enige aanduiding van wat werd verstuurd. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij heeft vernomen dat zijn huis in brand is gestoken waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit kennelijk vernam van familie, dat informatie van de familie van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het loutere en gemakkelijke beweringen zijn van de betrokkene, dat ze terugslaan op de redenen die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet behelst de beschrijving aan wie de vluchtelingenstatus wordt toegekend, overeenkomstig de Conventie van Genève.

Overeenkomstig art. 1 A (2) van de Conventie van Genève is een vluchteling elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van boven bedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenstaande vrees, niet wil terugkeren.

Hierbij behelst het element "gegronde vrees voor vervolging" in voormelde definitie, een subjectief-psychologisch element in hoofde van de kandidaat-vluchteling.

Terwijl voorst het element "gegronde vrees voor vervolging" in voormelde definitie inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in de Conventie van Genève vermelde redenen is. Verzoeker draagt effectief de bewijslast van deze "gegronde vrees tot vervolging", doch

"De bewijslast gaat evenwel niet zover dat de kandidaat vluchteling zou moeten aantonen dat de gevreesde vervolging ook effectief zou plaatsvinden, hetgeen in bijna alle gevallen onmogelijk zou zijn. Het volstaat dat de kandidaat-vluchteling het bestaan van de objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging."

(VANHEULE, D., Vluchtelingen: een overzicht na de wet van 06/05/1993, Gent, Mys & Breesch, 1993, nrs. 32-36)

De asielaanvrager draagt weliswaar een principiële bewijslast, maar de (loutere) verklaring van de kandidaat-vluchteling kan aanvaard wor[d]en als voldoende bewijs indien ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk is (HATHAWAY, J., The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De asielzoeker krijgt m.a.w. het voordeel van de twijfel (zie VAN HEULE, D., Vluchtelingen, Mys & Breesch, Gent, nr. 551; VBV, 2de kamer, nr. E, 3 september 1992, onuitg.).

[...] Nieuwe overtuigingsstukken - art. 51/8 Vreemdelingenwet

Mits diens nieuwe documenten, o.a.

Dreigbrieven van de Taliban;

Brief agriteam Canada;

Elf foto's;

Enveloppe waarmee nieuwe documenten werden verstuurd;

Aanvullende mondelinge informatie zoals intussen vernomen omtrent diens problematiek/vrees tot vervolging via kennissen in [A]fghanistan.

kan verzoeker afdoende aantonen / ondersteunen dat hij een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève en art. 48/3 Vreemdelingenwet koestert.

Middels de beslissing van 27 juli 2012 oordeelt verweerder evenwel ten onrechte alsdat verzoeker "geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980" (stuk 1).

In toepassing van artikel 51/8 Vreemdelingenwet kan een nieuwe asielaanvraag worden ingediend wanneer er zich nieuwe gegevens aandienen dat er in hoofde van de aanvrager ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.

Verzoeker legde wel degelijk bovenstaande nieuwe documenten voor.

Wanneer de asielzoeker gegevens of een stuk aanbrengt betreffende een vervolgingsfeit dat zich heeft voorgedaan na de eindbeslissing in de vorige asielaanvraag, minstens pas nadien ter kennis is gekomen, dan wordt dit als een nieuw element beschouwd (R.v.St. nr. 160.322, 20 juni 2006, T.Vreemd. 2006, 412; zie ook VAN HEULE, D., « Bonitha en de Witte Pater : over nieuwe bewijzen in de asielprocedure », noot onder R.v.St. nr. 113.002 van 27 november 2002, T.Vreemd. 2003, 129).

Bij Arrest van 27 november 2002 oordeelde de Raad van State dat het bestaan van een 'nieuw element' bovendien niet beperkt is tot feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste procedurestap, maar ook kan bestaan uit een nieuw bewijs van een vroegere situatie (R.v.St. nr. 113.002 van 27 november 2002, T.Vreemd. 2003, 126), quod in casu.

Met huidige nieuwe/aanvullende documenten wordt dit afdoende bewijs van gegronde vrees voor vervolging wél geleverd.

Alwaar deze nieuwe gegevens fundamentele/ernstige aanwijzingen bevatten van de gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève in hoofde van verzoekers, minstens ernstige aanwijzingen bevat van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, vroeg verzoeker dan ook eerbiedig om overeenkomstig art. 51/8 Vreemdelingenwet zijn nieuwe asielaanvraag in aanmerking te willen nemen en voor behandeling/verdergezet onderzoek te willen overmaken aan het Commissariaat voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Verweerder weigert deze tweede asielaanvraag op grond van nieuwe stukken in overweging te nemen door alreeds een onderzoek van de nieuwe documenten ten gronde door te voeren en hierna te oordelen dat deze stukken onvoldoende zouden zijn.

Verweerder heeft evenwel niet de bevoegdheid om alreeds een controle ten gronde van de nieuwe documenten door te voeren, zodat verweerder hierbij haar macht overschrijdt en artikel 51/8 Vw. juncto de materiële motiveringsplicht schendt:

"la partie défenderesse ne s'est pas limitée à un examen du caractère nouveau des éléments produits par le requérant à l'appui de sa deuxième demande d'asile mais a apprécié leur portée par rapport aux craintes de persécution et au risque d'atteintes graves allégués, d'une manière qui outrepassse la compétence qui lui est conférée par l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980. En effet le pouvoir de la partie défenderesse dans ce cadre se limite à l'examen du caractère nouveau des éléments invoqués. L'examen de la fiabilité des documents déposés à l'appui d'une nouvelle demande d'asile excède dès lors l'appréciation du caractère nouveau, au sens de l'article 51/8 précité, des éléments produits, et participe de l'examen au fond de ceux-ci (dans le même sens : CCE arrêt n° 49.708 du 19 octobre 2010, confirmé par C.E. arrêt n° 215.579 du 5 octobre 2011)."

(CCE nr. 84.948 van 19 juli 2012 - stuk 3 - met hierbij verwijzing naar CCE nr. 49.708 van 19 oktober 2010 in zelfde zin, alsdan bevestigd door RvSt nr. 215.579 van 5 oktober 2011)

Vrij vertaald :

verweerder beperkte zich niet tot een nazicht van het nieuwe karakter van de elementen zoals voorgelegd door verzoeker, ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag, doch heeft hun draagwijdte beoordeeld in het licht van de vrees voor vervolging en het risico van vermeende ernstige

schendingen, op een manier die zijn bevoegdheid krachtens artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 overschrijdt. Immers is de bevoegdheid van verweerder in dit kader beperkt tot het onderzoek van het nieuwe karakter van de ingeroepen elementen. Het onderzoek van de betrouwbaarheid van het materiaal ter ondersteuning van een nieuwe asielerzoek, overschrijdt dan ook het louter beoordelen van het nieuwe karakter in de zin van artikel 51/8 supra, van nieuw voorgelegde stukken en behoort tot de beoordeling ten gronde van deze (in dezelfde zin: C[CE] besluit nr. 49.708 van 19 oktober 2010, bevestigd bij besluit nr. 215.579 van 5 oktober 2011 C.E.).

In casu heeft verweerder evenzoveel alreeds de nieuwe aangebrachte elementen alreeds ten gronde onderzocht naar hun eventuele waarde in het licht van de ingeroepen ernstige aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 Vreemdelingenwet.

Verweerder beoordeelt alreeds de voorgelegde foto's (die "enkel zijn wat ze zijn" - sic) alsook de e[n]veloppe die mede het bewijs levert van het nieuw karakter van de nieuwe stukken (waarvan verweerder stelt "dat een e[n]veloppe enkel is wat ze is" - sic) en alle voorgelegde nieuwe elementen.

Verweerder kan hierbij bezwaarlijk geacht worden om zich met een ongeopende enveloppe aan te bieden bij de asieliinstanties teneinde op grond van de alsdan ongekende inhoud van de ongeopende enveloppe een tweede asielaanvraag op grond van nieuwe elementen in te dienen, teneinde toch maar te verzekeren dat verweerder "het bewijs van de inhoud" van de enveloppe heeft en aldus afdoende overtuigd kan zijn van het gegeven dat dit 'nieuw ontvangen bewijs van een vroegere situatie' is ??!

De interpretatie door verweerder van art. 51/8 Vw holt dan ook compleet de inhoud van dit artikel uit en maakt dat nooit of te nimmer een nieuw element kan worden weerhouden in de zin van de wet, alwaar een nieuw element overeenkomstig vaststaande hogere rechtspraak wel degelijk ook een nieuw ontvangen bewijs van een vroegere situatie mag uitmaken ! (nl. R.v.St. nr. 113.002 van 27 november 2002, T. Vreemd. 2003, 126).

Beide eleme[n]ten samengenomen, nl. de overschrijding van diens bevoegdheid door verweerder door alreeds ten gronde de nieuwe elementen te beoordelen, hetgeen niet tot diens beperkte bevoegdheid van art. 51/8 Vw. behoort (zie CCE nr. 84.948 van 19 juli 2012), samen met de foutieve toepassing van artikel 51/8 Vw., zulks ten stelligste tegen de geest van de wet in, dit beiden in samenlezing met de materiële motivatieplicht, impliceert dan ook de verbreking van de bestreden beslissing.

In die zin oordeelde Uw Raad dan ook terecht in voormeld arrest nr. 84.948 van 19 juli 2012 dat de bestreden beslissing een manifest foutieve interpretatie van artikel 51/8 Vw behelst en de beslissing aldus niet adequaat werd gemotiveerd m.b.t. de redenen waarom de weigering tot inoverwegingname werd genomen (nl. "au vu de ce qui précède, le Conseil constate que l'acte attaqué procède d'une interprétation manifestement erronée de l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980 et n'est pas adéquatement motivé quant aux raisons de ne pas prendre la demande d'asile du requérant en considération" - stuk 3 blz. 3, in fine).

Tot slot en louter volledigheidshalve, in aanvulling op de materiële motivatieplicht zoals in deze ten stelligste geschonden (zie supra), stelt verzoeker zich bovendien de vraag wat verweerder in de bestreden beslissing bedoelt met de zinsnede:

"Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 27 april 2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst." (stuk 1 - gemarkeerde zin)

Deze motivatie/zinsnede kan door verzoeker niet op een redelijke wijze begrepen worden, zodat zulks evenzoveel alreeds een schending van de motivatieplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt.

De feiten op grond waarvan het bestuur tot haar beslissing komt, moeten zorgvuldig worden gewaardeerd (SUETENS, L-P, "Algemene beginselen van Behoorlijk Bestuur in de Rechtspraak van de Raad van State", T.B.P. 1980, 86)

De waardering in casu is minstens manifest onzorgvuldig gebeurd, terwijl verweerder diens gelimiteerde bevoegdheid van art. 51/8 Vw heeft overschreden door alreeds een beoordeling ten gronde te maken van de bewuste voorgelegde nieuwe documenten.”

3.2. Verweerder repliceert als volgt:

“In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van:

- artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*
- artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet;*
- de materiële motiveringsplicht;*
- het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

Verzoeker meent dat de voormelde rechtsregels zijn geschonden, doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten onrechte zou hebben geoordeeld dat geen nieuwe gegevens werden aangebracht naar aanleiding van de tweede asielaanvraag van verzoeker. Verzoeker betwist tevens de bevoegdheid van de gemachtigde om de nieuw voorgelegde documenten te onderzoeken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.

[...]

Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van verzoekers concrete situatie heeft geoordeeld dat verzoekers tweede asielaanvraag niet in overweging kon worden genomen.

Na een beknopte theoretische uiteenzetting nopens de bewijslast in het kader van asielaanvragen, voert verzoeker aan dat de gemachtigde ten onrechte zou geoordeeld hebben dat geen nieuwe gegevens naar voor werden gebracht. Verzoeker stelt dat er wel degelijk nieuwe documenten werden voorgelegd. In antwoord op verzoekers concrete kritiek laat de verwerende partij gelden dat uit de motieven vermeld in de in casu bestreden beslissing, alsook uit de stukken van het administratief dossier, afdoende blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geheel terecht heeft beslist om de tweede asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid handelde daarbij geheel binnen de hem toebedeelde bevoegdheid, en conform de ter zake relevante rechtsregels, het art. 51/8 van de Vreemdelingenwet inclus.

Immers voorziet het art. 51/8 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen "op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen alsook dat "de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft ingediend [...] en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in art. 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4”.

Door verzoeker werd, zoals blijkt uit de in casu bestreden beslissing, evenwel geen nieuwe gegevens in de zin van het voormelde artikel naar voor gebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Terwijl, zoals ook tot uiting komt in de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing, de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid daarbij wel degelijk zorgvuldig en grondig te werk is gegaan.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt heel duidelijk dat er wordt ingegaan op alle documenten die verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag aanbracht (dreigbrieven van de Taliban, brieven van de dorpsoudsten en van het district[s]huis en het provinciehuis, diverse andere brieven,

foto's van personen en een enveloppe) en dat van al deze stukken afdoende wordt toegelicht waarom deze niet in aanmerking kunnen komen als zijnde nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 voormeld.

Inderdaad dient voldaan te zijn aan de voorwaarden van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980, hetgeen verzoeker klaarblijkelijk vergeet. Met name dient verzoeker:

- nieuwe gegevens aan te brengen
- dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4,
- waarbij deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

In casu kan slechts worden vastgesteld dat de vage en ongestaafde beschouwingen van verzoeker niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de bestreden beslissing, daar door verzoeker op geen enkele manier wordt aangetoond dat is voldaan aan voormelde voorwaarden van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

De verwerende partij stelt vast dat verzoeker kennelijk de mening is toegedaan dat het voorleggen van nieuwe documenten zou moeten volstaan opdat aan de voorwaarde van de nieuwe gegevens zou zijn voldaan, in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dienaangaande lijkt verzoeker voor te houden dat de gemachtigde de nieuwe documenten niet ten gronde mocht onderzoeken, doch zich louter diende te beperken tot de vaststelling dat nieuwe documenten werden voorgelegd. Verzoekers beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.

De verwerende partij laat gelden dat in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het begrip "nieuwe gegevens" niet louter betrekking heeft op bewijsmiddelen an sich, maar tevens slaat op de inhoud van die gegevens (R.v.St. 12 oktober 2002, nr. III 446; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053).

"De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

(...)

In casu wordt de nadruk gelegd op het gegeven dat deze nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610). " (R.v.V. 73 596 dd. 20.01.2012)

"In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen menen omvat het begrip "nieuw gegeven" niet dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft immers niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. " (R.v.V. nr. 73 497 dd. 18.01.2012)

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding is dus wel degelijk bevoegd om de bewijswaarde van de nieuw voorgelegde

documenten te onderzoeken, rekening houdend met verzoekers eerdere asielaanvraag, dewelke definitief geweigerd werd op 27.04.2012.

Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aldus compleet zou uitgehold worden, waardoor nooit of te nimmer nieuwe elementen zouden kunnen worden weerhouden. De verwerende partij laat gelden dat verzoekers ongestaafe kritiek uiteraard geen afbreuk kan doen aan de gedegen motivering van de bestreden beslissing.

Met verwijzing naar deze wettelijke bepaling en met de duidelijke motivering dat verzoeker "geen nieuwe gegevens naar voren brengt (...)" werd de beslissing ten genoegen van recht met motieven omkleed, dit inachtgenomen de toepassing van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers beschouwingen in zijn inleidend verzoekschrift missen dan ook elke juridische grondslag, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

De verwerende partij stelt vast dat verzoeker spijkers op laag water zoekt, in zoverre hij opwerpt dat de motivering van de bestreden beslissing door hem niet op redelijke wijze kan begrepen worden, louter omwille van het feit dat staat vermeld dat "de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 27 april 2012 een tweede asielaanvraag indiende". In casu kan niet dienstig betwist worden dat deze zinsnede een loutere materiële misslag uitmaakt.

Een dergelijke materiële vergissing kan uiteraard op generlei afbreuk doen aan de gedegen motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker kan niet anders voorhouden.

Door de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid werd terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, beslist om verzoekers tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Zoals ook tot uiting komt in de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing, is de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van zijn beslissing zorgvuldig en grondig te werk is gegaan, en werd de beslissing ten genoegen van recht gemotiveerd met draagkrachtige motieven."

3.3.1. Uit het aan de Raad voorgelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag aangaf dat hij en zijn vader brieven ontvingen van de taliban en dat hij in het raam van deze eerste aanvraag ook de schriftelijke verklaring van de werkgever van zijn vader (een brief van Agriteam Canada), de brieven van zijn streek- en dorpsgenoten en de foto's waarop volgens hem zijn vader is afgebeeld neerlegde. Er blijkt bijgevolg niet dat de conclusie van verweerder dat voormelde verklaringen en stukken geen nieuwe gegevens zijn in de zin van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet incorrect is.

Verzoeker lijkt daarnaast niet te betwisten dat de ongedateerde en aan zijn vader gerichte brief van de taliban en zijn schrijven dat erop gericht was om, na de dood van zijn vader, een pensioen te krijgen geen nieuwe gegevens zijn. Hij maakt in zijn verzoekschrift immers geen melding van deze stukken en ontwikkelt geen middel dat specifiek gericht is tegen de wijze waarop verweerder deze stukken apprecieerde. De Raad merkt verder op dat de stelling van verweerder dat verzoeker deze documenten reeds naar voor had kunnen brengen bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag niet kennelijk onredelijk is. Het betreft immers stukken die klaarblijkelijk zijn opgesteld voor verzoeker naar België afreisde. Verweerder heeft daarenboven ook gesteld dat de moord op verzoekers vader door de taliban reeds in aanmerking werd genomen bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag en dit standpunt vindt steun in de neergelegde overtuigingsstukken.

De bewering van verzoeker dat een nieuw bewijs van een vroegere situatie ook kan worden beschouwd als een nieuw gegeven doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststelling dat er geen sprake is van nieuwe bewijsstukken of dat de aangebrachte bewijsstukken geen betrekking hebben op gegevens die bij de behandeling van de vorige asielaanvraag niet gekend waren of in vraag werden gesteld.

Er dient trouwens te worden geduïd dat de stelling dat een nieuw bewijs van een vroegere situatie ook kan worden beschouwd als een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet geen steun vindt in de tekst van voormelde wetsbepaling. In artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet worden nieuwe gegevens immers omschreven als gegevens die betrekking hebben op feiten of situaties *“die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”*. In zoverre verzoeker verwijst naar een arrest waarin een ander standpunt wordt ingenomen dient te worden benadrukt dat arresten in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Verzoeker gaat bovendien voorbij aan het gegeven dat in het door hem geciteerde arrest ook wordt gesteld dat indien er bij een herhaalde asielaanvraag stukken worden aangevoerd om elementen aan te tonen die op zich niet ter discussie werden gesteld bij de behandeling van de eerste asielaanvraag en de asielinstanties, zoals in casu, op grond van een veelheid van contradicties en lacunes in het relaas van een asielzoeker vaststellen dat hem geen beschermingsstatus kan worden toegekend, hij deze stukken niet dienstig kan aanvoeren.

De uiteenzetting van verzoeker inzake de neergelegde foto's en de aangebrachte briefomslag laat ook geenszins toe vast te stellen dat verweerder een onderzoek *“ten gronde”* van de door hem bij zijn tweede asielaanvraag aangebrachte documenten zou hebben doorgevoerd en zich zou hebben uitgesproken over *“de draagwijdte”* van deze stukken *“in het licht van de vrees voor vervolging en het risico op vermeende ernstige schendingen”*. Allereerst moet worden herhaald dat de foto's waarnaar verzoeker verwijst reeds werden aangebracht tijdens de behandeling van de eerste asielprocedure, en meer specifiek in de beroepsprocedure voor de Raad, zodat verzoeker hoe dan ook niet kan voorhouden dat het nieuwe gegevens zijn. Voorts moet worden benadrukt dat het verweerder toekomt om te oordelen of een neergelegd stuk enige relevantie heeft. Uit een stuk dat niet relevant is kunnen immers geen ernstige aanwijzingen inzake het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet afgeleid worden. Door te motiveren dat de foto's die verzoeker aanbracht niet dienstig zijn omdat niet blijkt wie precies is afgebeeld op deze foto's en evenmin kan worden vastgesteld waar en wanneer zij genomen zijn overschrijdt verweerder zijn bevoegdheden niet. Wat betreft de briefomslag moet worden gesteld dat verzoeker laat verstaan dat hij deze aanbracht om aan te tonen op welk ogenblik hij bepaalde stukken ontving, maar dat hij hiermee niet aantoonde dat verweerder deze briefomslag op zich verkeerdelijk niet als een nieuw gegeven heeft weerhouden of dat hij door te motiveren dat het slechts een bewijs is *“dat iets werd verstuurd, zonder enige aanduiding van wat werd verstuurd”* zijn bevoegdheid overschreed.

Verzoeker lijkt ook van mening te zijn dat de door hem aangebrachte mondelinge informatie – waarmee hij lijkt te doelen op zijn verklaring dat zijn huis in brand werd gestoken – als een nieuw gegeven had moeten worden beschouwd. In dit verband moet worden benadrukt dat het niet kennelijk onredelijk is om een loutere verklaring waarvan niet blijkt dat deze enige grond heeft niet te beschouwen als een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 8 november 2002, nr. 112.420).

Het feit dat verweerder in de bestreden beslissing verkeerdelijk vermeldde dat verzoeker op 27 april 2012 een tweede asielaanvraag indiende, daar waar dit 19 juli 2012 moet zijn, is niet meer dan een materiële vergissing. Verweerder werpt terecht op dat uit een dergelijke vergissing geen miskennen van de aangehaalde wetsbepalingen of rechtsbeginselen kan worden afgeleid.

De beschouwingen van verzoeker laten niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet iuncto de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.3.2. Daar verweerder zich geenszins heeft uitgesproken omtrent de vrees voor vervolging, doch slechts inzake het nieuw karakter van de door verzoeker aangebrachte stukken en verklaringen, kan ook geen schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld.

3.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor

het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK